

boligselskaberne om, at de kunne disponere over deres egne penge, som de selv har sparet op, til renovering og forbedringer, og at de kunne disponere over 28,5 mia. kr. af disse penge frem til år 2020.

Synes ministeren så, at det er pænt og ordentligt, at staten efterfølgende kommer og siger: I kan kun være sikre på at få de 8 mia. kr., og hvis I bygger mere i fremtiden, hvis I sætter byggetakten op, tager vi pengene fra beboernes opsparing til renovering?

Det synes jeg ikke er fair og ordentligt, og det er ikke en måde at lave aftaler på. Hvordan skal man indrette sig ude i samfundet, hvis aftaler, der indgås mellem staten og private parter, bare ophæves, alt efter hvilken regering der tilfældigvis sidder det ene og det andet år? Det må da være sådan, at når staten optræder som part i forhold til andre i samfundet, må man kunne regne med de aftaler – specielt når man vil forgrube sig på andre folks penge, sådan som ministeren har gjort.

Det er jo 20 mia. kr., som beboerne i disse afdelinger havde påregnet at kunne afsætte i deres planlægning for de kommende år til forbedring og renovering af disse gamle afdelinger, der vitterligt trænger hårdt til det, som de ikke længere kan være sikre på. De kan ikke planlægge efter at have dem, og der bliver ikke lavet de nødvendige planer, som boligselskaberne ellers skulle gennemføre for at sikre, at vi også i fremtiden kunne have en høj boligstandard. Nu kommer det til at ligge brak.

Jeg håber, at ministeren kan forklare, hvordan i alverden ministeren kan tro, at det kan blive vel modtaget ude omkring.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg synes, at hr. Keld Albrechtsen mangler lidt solidaritet med de mennesker, der står og mangler en almen bolig. Det er sådan set det, jeg hører en lille smule med den her megen modstand mod det, der er pågæet omkring hele forliget.

Jeg vil gerne have lov at sige, at der jo ikke er tale om, at beboerne i det almene byggeri snydes for noget som helst. Tværtimod får Landsbyggefondens allerede nu mulighed for at yde støtte til forbedringer og renoveringer i den almene sektor i et langt større omfang, end der ellers var mulighed for. Landsbyggefondens har først i år 2009 et overskud, som kan anvendes til nye aktiviteter, men for at igangsætte tiltagene allerede nu indgår der tillige i aftalen, at Landsbyggefon-

den får adgang til at optage lån med statsgaranti til dækning af de medfølgende udgifter.

Det ligger også ligesom i begrundelsen for spørgsmålet, at anvendelsen af Landsbyggefondens midler til finansiering af nybyggeriet nærmest skulle have karakter af særskat. Det er ganske enkelt ikke rigtigt. Der er ikke en eneste beboer i det almene byggeri, som vil opleve huslejestigninger som følge af denne her aftale.

Hele formålet med at opsamle midler i Landsbyggefondens er at øge det almene byggeris selvfinansiering, og det er jo, hvad vi gør. Jeg vil gerne sige, at den statslige merudgift, som nedsættelsen af den kommunale grundkapital i forbindelse med alment byggeri medfører, dækkes af Landsbyggefondens, og det er helt efter Landsbyggefondens formål. Herved bliver det muligt at etablere flere almene udlejningsboliger for at imødekomme den konstaterede store efterspørgsel, der har været de senere år.

Alt i alt bruges der med den nuværende forudsætning ca. 2,6 mia. kr. til støtte til nybyggeri. For hr. Keld Albrechtsen bliver det til, at Landsbyggefondens kasse nærmest bliver tømt. Det synes jeg ikke er rigtigt.

Keld Albrechtsen (EL):

Så vil jeg godt bede ministeren bekræfte, at i den her aftale er det fuldstændig åbent, hvad der efter forligsperioden skal ske med de penge, som beboerne sparer op.

Nu siger ministeren, at det ikke er nogen særskat. Jeg kan fortælle ministeren, at der er mange beboere, som godt ved, at de betaler til noget, som ikke bliver brugt i deres egen boligafdeling, at der er penge, som de indbetaler i husleje, som bliver taget ud af boligafdelingen og ført over i en anden kasse, som de ikke længere har indflydelse på. Nu kommer ministeren så og tager pengene. Ministeren må meget undskyldte, men det er der altså mange mennesker der betragter som en særskat. Hvis de så dog kunne regne med, at de kunne disponere over disse 28 mia. kr., som de indbetaler i perioden frem til 2020, kunne være sikre på at kunne anvende dem og få dem tilbage til de formål, som de betaler dem til!

Kl. 14.15

Jeg vil da godt spørge, om ministeren kan forstå, at mange beboere føler det dybt uretfærdigt, at de modsat alle andre mennesker i Danmark skal betale til udgifter, som ikke har noget som helst med deres egen bolig at gøre.